

DEGRADARE

LARISA BĂLAN

Au plecat păsările migratoare
Să ciugulească din trupuri umane,
Părăsite de sentimente, de trăiri, de emoții,
Pe plajele virgine...

Stau în rând sufletele răstignite
Pe crucea nimicului
Și-n jur plutește un aer trist de gol,
Al morților ce-n viață nu au avut un scop...

Merg pe plajă zdrobind nisipul sub picioare
Și le dau rând pe rând sărutări
Pe frunțile lor arse de soare...
Se ridică ușor și învie,
Dar mor la loc de o mie de ori
Când se lovesc de-a mea privire...

Tu, om ciudat, cu-n milion de trupuri și inimi
Ce le ai împrăstiate printre scoici,
Ce nu ai știut despre iubire și vise,
Ce mi-ai despicat firea în sute de stări,
Clipește des în vidul greu al chemării
Și apoi din nou să mori,
Cu sufletul tăiat de ascuțite săbii...

Iubite, îmi pare rău!
Dar aseară am visat din nou vrăbii...